

ны, скотовете (които сж) на тысащны горы.

11 Познавамъ сичките пиалцы горскїи, и скотовете полскїи сж съ Мене.

12 Ако да шгладнеемъ, не щемъ да речемъ (това) тебе: защото Моя (е) земята, и сичко онова што се съдържа въ нея.

13 Да ли ще ядемъ Азъ мясо ѿ юнцы, или ще пїемъ кръвь ѿ тирцы?

14 Пожертвѣвай на Бога (жертва) похвална, и отдай Всевышнемъ шкѣшанїята твои.

15 И привыкай Ме въ день скорбный, ще те шсвоводимъ, и ще Ме славословишь.

16 Но на нечестивыятъ рече Богъ: що ти е тебе, та повѣстѣвашъ повелѣнїята Мои, и поимашъ заветѣтъ Мой во устата ти?

17 Ты обаче ненавидишь побченїе, и отфрлашь назадъ ти словесата Мои.

18 Ако видишь крадца, търчишь заеднш съ него: и съ прелюбоудѣите (е) частицата твоя.

19 Предавашъ устата ти на злото, и азыкото сплита лѣквество.

20 Сѣдишь та шклеветѣвашъ брата ти: соблазнавашъ сына на-майка ти.

21 Това си направилъ, и премълчахъ: учини ти се да самъ воистиннѣ на тебе приличенъ: ще те шбличимъ, и ще представимъ (сичко) предъ оците ти.

22 Раздѣйте прочее това вїе, които завоарате Бога: за да (вы) не гракнемъ некогашъ, че не (ви) се намира никой шсвокодитель.

23 Оный който приноси похвалж (както жертвж), той Ме славослови: и на оногова който рас-